

[Statsministeren.]

den erklæring, man afgav, agtede man ikke at efterleve. Det er jo, når vi skræller alt det andet fra, hvor det er lykkedes, det, der bliver tilbage.

Hvad arbejdsmarkedspolitikken i øvrigt angår, må jeg sige, at hr. Per Hækkerup udtalte sig på en måde, som jeg må opfatte som iver efter ikke blot at give tilslutning til den politik, regeringen har ført, men også helst at komme til at stå som eksponent for denne politik. Jeg vil da også gerne sige, at bortset fra småpillerier er det mit indtryk, at der ikke har været den store uenighed om arbejdsmarkedets politik. Den offentlige arbejdsformidling er blevet indarbejdet. Der er sket en udbygning af de mobilitetsfremmende ydelser til bistand for dem, der flytter til steder i landet, hvor beskæftigelsesmulighederne er bedre. Der er ikke baggrund — deri er jeg enig med hr. Per Hækkerup — for at tale om tvangsforflytninger, og der har da heller aldrig været fremført klager herom. Arbejdsløshedsforsikringen er blevet udbygget i overensstemmelse med en enig indstilling fra arbejdsmarkedets organisationer. Der er indført sikring for de deltidsbeskæftigede. Funktionærloven er blevet udbygget på en måde, der ikke har skabt dybere skel mellem funktionærerne og andre lønmodtagergrupper. Fratrædelsesløn er indført for at lette midaldrende og ældre funktionærer ved løsningen af deres omstillingsproblemer i tilfælde af afskedigelser. Arbejdsmarkedsuddannelserne er blevet udbygget med mange nye skoler, kursusretninger og med den særlige omskolingsordning. Støtteordning for personer, der søger efteruddannelse på bredere områder, forberedes nu af et nyligt nedsat udvalg. Egnsudviklingsloven er blevet styrket, og en bevidst lokaliseringspolitik for offentlige institutioner ud fra egnsudviklingshensyn er blevet udformet. Resultaterne har været betydelige og afspejler sig i en kraftig erhvervsudvikling i de fleste egnsudviklingsområder.

Selv om brevet er sendt til mig personlig, mener jeg mig berettiget til at sige, at en socialdemokratisk borgmester har over for mig givet udtryk for tak for, at regeringen så viljefast vedstår sig sin lokaliseringspolitik med hensyn til udflytning af statsinstitutioner; det skal da ikke trække fra, at

det er en socialdemokratisk borgmester, der har givet udtryk for det.

Netop på de områder, jeg her har nævnt, er der sket en stærk udvikling, som jeg meget vel forstår at hr. Per Hækkerup og hans parti gerne vil fremhæve deres meddelagtighed i, og jeg kvitterer for den.

På ét punkt fremførte hr. Per Hækkerup en anklage, som jeg må sige at jeg ikke totalt kan afvise. Hr. Per Hækkerup sagde, at regeringen havde ikke ført sin forhandlingspolitik over for kommunerne på en måde, der havde været fuldt tilfredsstillende. Jeg vil dog gerne sige, at det er ikke berettiget at tale om manglende forhandlingsvilje. Jeg tror dog, det er rimeligt at kreditere både kommunerne og regeringen, at de enorme opgaver, der er lagt på begge parter i forbindelse med at føre kommunalreformen ud i livet, i forbindelse med byrdefordelingen og drøftelserne omkring opgavefordelingen, har netop vedrørende denne del af vort politiske arbejde lagt et betydeligt arbejdspress både på de kommunale myndigheder og på den del af regeringen og de administrative myndigheder, som især er beskæftiget med dette. Derfor erkender jeg, at der er sket, skal jeg sige visse kiks på enkelte områder. Jeg beklager, at det er sket, men det er ikke udtryk for en manglende vilje, og det er selvsagt regeringens indstilling at fjerne disse kiks i fremtiden.

Jeg vil da også sige, at jeg føler det berettiget at gøre opmærksom på, at der på en række områder er ført forhandlinger og opnået aftaler mellem de kommunale organisationer og regeringen på en måde, som er udtryk for, at et godt samarbejde også kan præsteres. Det gælder f. eks. den lov, vi har vedtaget i dag vedrørende ændringer af tilskuddene og udligningsbestemmelserne, det gælder hele sygesikringsordningen, og det gælder f. eks. også den aftale, der blev truffet mellem finansministeren og kommunerne vedrørende forskudsregistreringen, og andre eksempler kunne nævnes.

Jeg vil gerne videre sige til hr. Per Hækkerup, at man kan selvfølgelig i et valgår — man kan måske ikke lade være — sige, at på alle områder, hvor man har valgt at sætte et kortlægningsarbejde i gang, er det en anklage, at man ikke allerede har gennemført foranstaltningerne uden at afvente